

1

januari
week 52
zaterdag

'Maar u blijft dezelfde, en uw jaren zullen geen einde nemen.'

Hebreeën 1:12

NIEUWJAARSDAG

Het jaar 2021 is definitief voorbij. Het jaar 2022 ligt voor ons, en niemand weet wat het gaat brengen. Misschien kijkt u terug op een fijn jaar, of juist op een jaar vol zorg en verdriet. We kunnen ons op dit moment zorgen maken, over onze gezondheid, onze werkkring – of het verlies daarvan, over onze ouders, onze kinderen. Of we zijn verdrietig over het verlies van onze levenspartner. Dat kan ons allemaal behoorlijk bezighouden. Maar als we de Heer kennen, kunnen zorgen en verdriet ons uitdrijven tot Hem die boven alles, ook boven alle jaren staat. Of zijn we dat niet meer zo gewend? Dan is er pas echt reden tot bezorgdheid. Is God alles voor ons? Wij zijn niet steeds hetzelfde. Maar Hij is dat wel! Hij blijft dezelfde, en zijn jaren zullen geen einde nemen.

Hebreeën 1:7-14

zon: 8:48-16:37; 7u 49m

Psalm 91

maan: 07:40-15:03

Wij kunnen periodes hebben waarin we bewust dicht bij de Heer leven, afgewisseld met periodes waarin dat niet zo is. We mogen gelukkig altijd opnieuw beginnen en ons leven dan opnieuw in zijn hand leggen. We mogen Hem kracht vragen om Hem in alle omstandigheden trouw te dienen. Iemand die God echt ononderbroken gediend heeft, is de Heer Jezus. De woorden van de dagtekst zijn immers door God gesproken tot de Zoon, zoals uit vers 8 blijkt. En Hij is er nog altijd: Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde, en tot in eeuwigheid! Is dat niet een grote bemoediging voor ons, zwakke mensen? We mogen ons realiseren dat Hij gezegd heeft: 'Mij is alle macht gegeven, in de hemel en op de aarde' (Matt. 28:18). En ook: 'Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van de wereld' (Matt. 28:20). Hij is Dezelfde, en heeft alle macht, overal, altijd. En Hij is met ons! Aan wie kunnen we ons beter toevertrouwen dan aan Hem? Hij ziet, kent en helpt ons, Hij wil ons gebruiken: ook in 2022!

2

januari

week 1

zondag

Zing voor de HEER een nieuw lied: wonderen heeft hij verricht.

Psalm 98:1

Het is direct duidelijk waar de onbekende psalmdichter vol van is: van de noodzaak de Heer te loven! Hij weet goed uit te leggen waarom de Heer het waard is geprezen te worden. Zelfs wat de Heer nog niet gedaan heeft, wordt beschreven als iets dat al tot stand gebracht is. Zo'n groot vertrouwen op de Heer heeft de psalmdichter. In de toekomst zal de Heer de vijanden van het gelovige Israël verslaan en het vervolgens een positie geven, zo uniek, dat de volken zich erover zullen verbazen. Hij zal dan ook gaan regeren. Dat grote moment van zijn ambtsaanvaarding zal een aanleiding zijn voor een lofprijzing waaraan de hele schepping deelneemt: niet alleen mensen met gezang, ramshoorn en trompetten, maar ook de zee, de rivieren en de bergen zullen het uitjubelen.

Psalm 98

zon: 8:47-16:38; 7u 51m

1 Kronieken 28:11-21

NM maan: 08:59-16:02

Ook christenen van nu kunnen deze psalm uit volle borst meezingen. Als er sprake is van redding, van een overwinning die de Heer bekendgemaakt heeft, denken wij dan niet meteen aan Golgota? Willen wij de overwinning van de Heer Jezus over zonde, dood en duivel niet eveneens bekendmaken door op de eerste dag van de week de dood van de Heer te verkondigen? We maken zo de grootste overwinning die ooit behaald is, bekend aan de zichtbare en de onzichtbare wereld, aan de mensen- en aan de engelenwereld; ja, ook aan de duivel en zijn demonen. Al voordat Hij zichtbaar over de hele schepping gaat regeren, mogen wij zijn heerschappij erkennen in ons eigen hart, in ons eigen leven. En krijgen ook wij dan niet de behoefte een nieuw lied te zingen, te juichen en te jubelen? En gunnen we Hem niet op voorhand die bijzondere periode, het vrederijk, waarin Hij rechtvaardig zal regeren? Dat rijk maakt deel uit van de wonderen die het gevolg zijn van zijn overwinning op Golgota.

3

januari
week 1
maandag

Wat liefde is, hebben we geleerd van hem die zijn leven voor ons gegeven heeft.

1 Johannes 3:16

Johannes schrijft veel over de liefde. Als hij dat doet, maakt hij meteen concreet wat hij bedoelt. Hij heeft al uitgelegd hoe groot de liefde van de Vader is. Die gaat zo ver, dat wij kinderen van God genoemd worden, en het ook nog zijn! Christenen behoren ook elkaar lief te hebben. Als dat vanzelf ging, was deze opdracht niet nodig. Het is gemakkelijk om van aardige broeders en zusters te houden. Bij onaardige is dat moeilijker. Daarom gaat Johannes hier naar het voorbeeld van de Heer Jezus zelf. Jezus leerde ons wat liefde is door zijn leven voor ons te geven. Toen Hij dat deed, waren wij vijanden, onrechtvaardig, zondig. Toch had Hij ons lief en gaf Hij zijn leven. Dan mag het van ons verwacht worden die moeilijke broeder of zuster toch van harte lief te hebben!

1 Johannes 3:11-17

zon: 8:47-16:39; 7u 52m

1 Kronieken 29:1-9

maan: 10:01-17:17

WANDELEN EN RENNEN (1)

Mijn ouders renden de hele week om het de klanten naar de zin te maken en hun gezin te laten draaien. Ze hadden een kruidenierszaak in hun geboortestad Den Helder. Mijn vader was er trots op en mijn moeder vond het een ramp. Zij wilde zich aan haar kinderen wijden en verder niet. Nu rende zij van de keuken naar de winkel en weer van de toonbank terug naar het fornuis of naar de kinderen en vader 'rende' op een transportfiets door de hele stad van de ene klant naar de andere. Ze hadden een druk leven en zelfs als de winkel gesloten was, klopten er nog klanten die iets vergeten waren op het raam van onze woonkeuken.

Op zondagmiddag renden ze niet. Dan gingen ze met ons wandelen. We liepen zonder haast in onze zondagse kleren naar het huisje van opa en oma aan de voet van de dijk. Dat was, zeker voor een jongen, een interessante tocht. Eerst gingen we over een kleine en een grote brug en langs de Zeevaartschool met de hoge trap en de stoere zeemansbeelden aan de gevel, daarna kwamen we op de Buitenhaven, het domein van de Koninklijke Marine.

Aan de landzijde stonden grote gebouwen met kanonnen uit vroegere zeeslagen in het park ervoor en daar was ook de provoost, de marinegevangenis.

Dat hij in ons blijft, weten we door de Geest die hij ons heeft gegeven.**1 Johannes 3:24**

Het woord 'blijven' heeft in deze brief de betekenis van verblijven, van wonen. God woont in gelovigen. Hoe weten ze dat? Doordat Hij hun zijn heilige Geest heeft gegeven. Die maakt dat mensen zich ervan bewust zijn dat God zelf in hen woont. Johannes' collega-apostel Paulus vergelijkt het lichaam van een christen met een tempel. Johannes laat zien dat ons gedrag daarom in overeenstemming moet zijn met God. Als we liefhebben, moet het ook echt zijn. Dus niet met onze woorden, maar met onze daden. Dan laten we ons ook door God bijsturen als de liefde voor onze broeders en zusters soms te veel theorie en te weinig praktijk is. Zo'n open houding naar God kenmerkt dan ook ons gebed. Dan bidden we niet iets dat niet met zijn wil strookt, maar zoeken we in alles zijn eer.

1 Johannes 3:18-24

zon: 8:47-16:40; 7u 53m

1 Kronieken 29:10-19

maan: 10:44-18:44

WANDELEN EN RENNEN (2)

Daar ging mijn vader in zijn heilssoldatenuniform op zondagmorgen naar binnen om de gevangenen te bezoeken. Hij vertelde daar nooit iets over, maar het bijbeltje dat hij meenam, wordt als een relikwie in onze familie bewaard.

Ik liep met mijn zusje liever langs de waterkant om naar de oorlogsschepen met de matrozen en de kanonnen te kijken. Hoe groter de schepen, hoe mooier we het vonden. Daar lagen ook onderzeeërs, meestal een paar naast elkaar. Die waren klein, net sigaren die op het water dreven, en ze hadden maar één kanon, maar ze waren wel heel geheimzinnig. Wat een ontzagwekkende wereld daar aan de Buitenhaven. ‘Bij de marine gaan’ was dan ook mijn jongensdroom. Als we dan nog langs de Texelse Boot waren gewandeld kwamen we aan de dijk.

Bij opa en oma was het ook rennen en wandelen. Het voorkamertje van hun huis was doordeweeks de schoenmakerswerkplaats van opa, maar op zondag zag je daar niets van. De hele schoenmakerij was verstopt – ik weet niet hoe – en je zag alleen het orgel, een rond tafeltje en een paar stoelen. Daar zaten de jongste zoon die voor dominee leerde met zijn verloofde. Wij werden in het achterkamer-tje ontvangen. Wegens ruimtegebrek gingen we al vlug naar buiten om op de dijk te spelen, maar eerst moesten we opa en oma begroeten.

Hij die in u is, is machtiger dan hij die in de wereld heerst.**1 Johannes 4:4**

Er lopen ook in onze tijd heel wat valse profeten rond. Ze worden door Johannes als 'geesten' aangeduid. Wij zouden tegenwoordig zeggen: dwaalgeesten. Hoe weet je nou of een profeet van God komt? Het is raadzaam in zo'n geval Johannes' checklist te hanteren:

- 1) Wat zegt zo iemand over de Heer Jezus? Belijdt hij Hem als waarachtig God en waarachtig mens?
- 2) Luistert zo iemand naar Johannes en zijn mede-apostelen? Dus naar het onderwijs van de bijbelschrijvers?

Het mooie is dat ieder christen bij deze controle beschikt over een geweldige hulp: de heilige Geest, die Zich in de gelovigen bevindt. Hij is machtiger dan de Satan, die nu nog de heerschappij over de wereld voert. De Geest wil ons helpen dwaalleraren te ontmaskeren en in het rechte spoor te blijven!

1 Johannes 4:1-6

zon: 8:47-16:41; 7u 54m

1 Kronieken 29:20-30

maan: 11:13-20:12

WANDELEN EN RENNEN (3)

Bij het raam stond de stoel van opa en daar zat hij als een echte 'pater familias' in zijn driedelig kostuum. Hij was omringd door indrukwekkende attributen: het pijpenrek hing achter hem, de koperen tabakspot en de asbak stonden op de rooktafel naast hem. Hoe de koektrommel op de tafel eruitzag, weet ik ook nog precies.

Ik herinner mij niet dat oma ooit zat. Zij liep en zorgde. Ik begrijp nu dat die kleine achterkamer haar 'renbaan' was. Daar bracht zij haar zes kinderen groot en daar toverde zij met heel weinig huishoudgeld maaltijden voor acht personen op tafel.

Ik zou mijn ouders nog weleens willen vragen of het zondagmiddagritueel voor hen ook 'wandelen' was. Misschien hoorde het wel bij het 'rennen' van de hele week. Hun leven stond bol van de plichten en misschien was dit er een van. Rennen doe je uit plicht, wandelen doe je in vrijheid. Misschien is de beweging gelijk en kun je niet direct zien of iemand 'rent' of 'wandelt', het verschil zit vanbinnen.

Wat is wandelen eigenlijk? Het is bewegen om het bewegen. Het doel van wandelen ligt in het wandelen zelf. Wie 'loopt' gaat ergens langs de kortste weg naar toe; wie 'rent' wordt gejaagd. Alles moet 'even vlug', maar hij komt misschien nergens.